

РЕШЕНИЕ

№ 981

гр. Добрич, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимир Т. Ангелов

при участието на секретаря Детелина Вл. Михова като разгледа докладваното от Станимир Т. Ангелов Гражданско дело № 20213230102826 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „МТ Транс БГ“ ЕООД, ЕИК *****, с адрес: с. Щ., обл. Р., ул. „***“ № **, представлявано от управителя М. И. Й., чрез упълномощения адвокат Е. М. от АК гр. Р., с която срещу „Екотрансгаз“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. Д., ул. „***“ № **, вх. *, ап. *, представлявано от управителите К. А. и П. Д., е предявен иск по чл. 108 от ЗС за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на офис-контейнер с метална конструкция с размери 300/600/240 см, и за осъждане на ответника да предаде владението върху процесната вещ, както и заплащане от ответника на сумата от 1 250 лв. /частичен иск от 3 000 лв./ в полза на ищеца, представляваща обезщетение за лишаване от ползването на описаната по-горе вещ за периода от 15.05.2020 г. до 01.09.2021 г., ведно с законната лихва за забава върху тази сума от 01.09.2021 г./ датата, на която делото е депозирано в канцеларията на съда/ до окончателното му изплащане. В условията на евентуалност, ако се установи, че описаната вещ не е налице, или е погинала напълно или частично, ищецът е предявил иск за осъждане на ответника да заплати сумата от 4 200 лв. /четири хиляди и двеста лева/, представляваща нейната парична

равностойност.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, според който предявеният иск е неоснователен. Оспорват се описаните от ищеца факти и обстоятелства.

Според изложените в исковата молба твърдения, поддържани в съдебно заседание от упълномощения адвокат, през месец септември 2017г., ищецът е закупил от фирма „Астрейд Варна“ ЕООД офис-контейнер с метална конструкция, с посочените по-горе параметри за сумата от 5 066,67 лв. с ДДС. Контейнерът е бил доставен от продавача до гр. В., където ищецът е осъществявал част от дейността на дружеството. Сочи се, че през 2019г., тогавашните управители на „Екотрансгаз“ ООД са били Г. Й. А. и П. С. Д. са изградили добри приятелски и колегиални взаимоотношения с управителя на ищцовото дружество, във връзка с което са постигнали съгласие процесния офис-контейнер, да бъде разположен в района на стопанисваната от ответното дружество бензиностанция в С. п. з. на гр. В.. За осъществяване на дейността на ищеца, ответникът предоставил помещения, стая от постройката в имота на ответника, като се е стигнало до размяна на ползването между страните, по отношение на описаните помещения.

Страните са постигнали съгласие да не се дължи наем за ползването на помещението. Твърди се, че на 14.05.2020г., ищецът е освободил ползването от него помещение, находящ се в имота на ответника, като в тази връзка, ищецът поискал връщане владението на офис-контейнера. На 14.04.2020 г., управителят на ищцовото дружество уведомил ответника писмено за прекратяване на отношенията между тях и необходимостта, вещта да бъде върната на собственика. Сочи се, че е била сезирана Районна прокуратура – В., по повод на образуваната преписка са снети обяснения от Г. А. и П. Д., като същите не са оспорили твърденията на ищеца. Отказали са връщането на контейнера, поради неуредането на финансови взаимоотношения между страните. Ищецът настоява, че е лишен от правото да ползва собствената си вещ, поради което претендира и обезщетение за лишаването му от тази възможност.

В срока по чл. 131 от ГПК „Екотрансгаз“ ООД, чрез упълномощения по делото адвокат, оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана. Сочи, че ищецът дори да разполага с доказателства, които да го легитимират

като собственик на процесната движима вещ, това обстоятелство не е достатъчно, за да бъде уважен предявеният ревандикационен иск, доколкото не се установява по делото спорната вещ да е във владение или държане на ответното дружество

По искане на ищеца по делото е допусната и назначена съдебно-оценителна експертиза, по която в.л. инж. Н. Л. дава заключение, че пазарната стойност на спорния офис-контейнер към настоящия момент възлиза на сумата от 4 110 лв. без ДДС.

По делото е прието и заключението на в.л. Й. Т. по назначената съдебно-икономическа експертиза, според което размерът на обезщетението за лишаване от ползване на процесната вещ за периода от 15.05.2020 г. възлиза на сумата от 3 820 лв.

Добричкият районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните на основание чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск за установяване правото на собственост на ищеца спрямо процесния контейнер и за осъждане на ответника да предаде владението върху него, черпи правото си основание от разпоредбата на чл. 108 от ЗС. За успешното провеждане на производството по ревандикационен иск в тежест на ищеца е да докаже наличието на две кумулативни предпоставки: първо, че собственик на вещта и второ, че именно ответникът владее без правно основание същата вещ.

В настоящия случай ищецът е представил Договор № ****/**** г. за изработка на контейнери, по силата на който „МТ ТРАНС БГ“ ЕООД е възложил на „Астрейд Варна“ ЕООД изработката на един брой контейнер с метална конструкция с външни габаритни размери 300/600/240 см, състоящ се от едно помещение. Посочената вещ е придобита от ищеца, видно от приложената към исковата молба фактура № ****/**** г., за сумата от 5 066,67 лв.

По делото са представени Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 15.10.2020 г. на Видинската районна прокуратура по преписка с вх. № 1401/2020 г., потвърдено от Видинската окръжна прокуратура с Постановление от 09.12.2020 г. по преписка с вх. № 2287/2020 г. Предмет на посочената преписка била подадената жалба от М. И.

Й., в качеството му на управляващ и представляващ „МТ ТРАНС БГ“ ЕООД, относно противозаконно присвояване от страна на ответното дружество на описания по-горе метален контейнер. Отказът на Прокуратурата да се образува наказателно производство е обусловен от съществуващия между страните спор, който следва да бъде разрешен по ред на гражданското съдопроизводство.

От данните по посочената преписка се установява, че се съдържат обяснения на страните по делото и техни свидетелски показания. Обективизираните от страните изявления в цитираната преписка, в частта, в която представляват твърдения за изгодни за тях факти, същите нямат доказателствена сила, поради което не следва да се обсъждат в настоящото производство. Единствената законна доказателствена сила, с която подобни документи разполагат, съобразно разпоредбата на чл. 180 от ГПК, е тази, че съдържащите се в него изявления, изхождат от лицето, подписало документа, в качеството му на свидетел, датата на тяхното депозиране, както и органа пред който са изложени. Съдът възприема изявленията на страните, документирани като „обяснения“ от М. Й., П. Д. и Г. А. пред компетентните органи единствено в частта, съдържаща безпротиворечиви данни за наличието на неуточнени по своя правен характер „бизнес отношения“, чийто търговско-облигационен характер не е достатъчно изяснен, между посочените по-горе лица. Безспорно може да се приеме единствено, че Й. е действал като представител на „МТ ТРАНС БГ“ ЕООД, а Д. и А. заявяват освен лична позиция и становище от името на представляваното от тях ответно дружество по повод спорния имот.

Така в представените от П. С. Д. сведения от 01.08.2020 г. /преди тази дата същият е бил вписан като управител на „ЕКОТРАНСГАЗ“ ООД, поради което неговите изявления безспорно представляват позиция на ответника във връзка с процесната вещ/, се сочи, че решил „да задържи фургона като някаква частична компенсация“.

На следващо място Г. Й. А. е заявил в рамките на досъдебното производство по преписка с вх. № 1401/2020 г., че в обсъждания обект – фургон са монтирани сървър и компютърна конфигурация на ответното дружество, свързани с НАП.

В тази връзка изявленията на А. и Д., в качеството им на управляващи и

представляващи „ЕКОТРАНСГАЗ“ ООД, към момента на възникналите търговски отношения между страните по делото, дадени пред надлежен орган на власт, обвързват ответника, доколкото същите съдържат данни за неизгодни за него факти и обстоятелства. Конкретно А. и Д. са посочили, че спорната движима вещ ще се върне от „ЕКОТРАНСГАЗ“ ООД след уреждане на финансовите отношения с ищеца.

Претенцията по чл.108 ЗС представлява кумулативна даденост на два елемента: владение на процесната вещ и липсата на правно основание за това владение. Носителят на претенцията е собственикът на вещта, чието предаване се иска, като притежанието предполага придобиването му по първичен или производен способ, и липса на основание за изгубване на правото. От събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и взаимовръзка, настоящият състав намира, че описаният в исковата молба офис-контейнер е собственост на ищеца.

Установено е също така по делото, че тази вещ е била предоставена за ползване от страна на ответното дружество във връзка с възникналите между страните търговски взаимоотношения в резултат на съвместните им бизнес начинания.

Не се установи по делото към дата на предявяване на иск посочената вещ да се намира във владение или държане на ответника. Самият ищец във връзка с дадената му от съда възможност да уточни неговото местонахождение заявява, че офис-контейнерът не се намира в стопанисвания от ответника имот.

Предвид изложеното се налага извода предявеният иск по чл. 108 от ЗС да бъде уважен в неговата установителна част, а по отношение искането владението върху процесния контейнер да бъде предадено същото следва да бъде отхвърлено.

Съгласно практиката на ВКС, обективизирана в решения по чл. 290 от ГПК /Р № 60 от 25.03.2010г. по гр.д. № 394/2009г., IV ГО; Р № 22 от 09.02.2011г. по гр.д. № 1610/2009г., I ГО и др./ и според приетото в ТР № 114/1963г. по гр.д. № 95/1963г. на ОСГК, допустимо е съединяването на иск за собственост на движими вещи с иска за заплащане на тяхната равностойност при условията на евентуално обективно съединяване, при което се иска ревандикацията на вещта, а ако тя не е налице или е развалена

пълно или частично - нейната равностойност, стига двата иска да са предявени с една искова молба, между едни и същи страни, да са подсъдни на един съд и да се разглеждат по реда на една и съща процедура. След като процесната вещ не се държи и не се владее от ответника, то последният не може да бъде осъден да я предаде на ищеца. В тази връзка следва да бъде разгледан предявеният в условията на евентуалност иск за заплащане равностойността на офис-контейнер, тъй като същият не е налице.

Съгласно чл. 65, ал. 2 от ЗЗД кредиторът може да се съгласи да получи нещо, различно от дължимото. В настоящия случай ищецът е заявил, че съгласен вместо дължимата вещ да получи нейната парична равностойност, която според прието по делото заключение по назначената съдебно-оценителна експертиза възлиза на 4 110 лв., без ДДС, или 4 932 лв. с включен ДДС. В случая ищецът претендира по-малка от тази сума, поради което предявеният иск за заплащане на сумата от 4 200 лв., представляваща паричната равностойност на описания в исковата молба офис-контейнер е изцяло основателен и доказан.

По отношение на предявения иск за заплащане от ответника на сумата от 1 250 лв. /частичен иск от 3 000 лв./ в полза на ищеца, представляваща обезщетение за лишаване от ползването на спорният офис-контейнер за периода от 15.05.2020 г. до 01.09.2021 г.:

За да възникване задължението за заплащане на обезщетение в общия случай на чл. 59, ал.1 ЗЗД не е необходима покана /такава включва фактическия състав по чл.31, ал.2 от ЗС-ползване от съсобственик/. Обезщетението по чл.59 ал.1 от ЗЗД се дължи от момента, от който собственикът е бил лишен от възможността да ползва собствената си вещ и да реализира доходи от нея. Поканата за заплащане на същото има значение само за определяне на началния момент, от който длъжникът изпада в забава и ще дължи обезщетение по чл. 86, ал.1 ЗЗД в размер на законната лихва върху сумата, с която неоснователно се е обогатил.

Когато едно лице ползва чужд имот, без да има правно основание за това ползване, той лишава собственика от възможността да ползва имота си, било лично, било чрез трето лице, като извлича доходи от него. За успешното реализиране на иска по чл. 59, ал. 1 ЗЗД не е от значение начинът на ползване, респ. неизползването на вещта, нито дали чрез същата са генерирани приходи

от ответника, а е достатъчно тя да се намира без правно основание във фактическата му власт, с което е създадена реална възможност за спестяване наема, който би плащал за нейното ползване. Следователно ползата, от която е лишен собственика следва да се определи въз основа на месечния наем за имота. В тази насока е решение № 283/18.11.2019 г. на Добричкия окръжен съд по в.гр.дело №484 по описа за 2019 г.

В случая не се установи по делото през заявения период офис-контейнерът да се намирал във фактическата власт на ответното дружество, поради което не може да се приеме, че „Екотрансгаз“ ООД е ползвал фактически спорната движима вещ и по този начин се е обогатил, спестявайки разходи, които в противен случай би претърпял за наема на равноценен имот, от какъвто е имал нужда.

След като не се установява, че ответникът ползва имота без правно основание, то отговорността му да обезщети собственика в размер на пазарния наем за процесния имот не е възникнала. Предявеният иск като неоснователен и недоказан подлежи на отхвърляне.

Водим от горното, съдят

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск с правно основание чл. 108 от ЗС по отношение на „Екотрансгаз“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. Д., ул. „***“ № **, вх. *, ап. *, представлявано от управителите К. А. и П. Д., че „МТ Транс БГ“ ЕООД, ЕИК *****, с адрес: с. Щ., обл. Р., ул. „***“ № **, представлявано от управителя М. И. Й., е **СОБСТВЕНИК** на офис-контейнер с метална конструкция с размери 300/600/240 см, като

ОТХВЪРЛЯ иска за предаване владението върху описаната по-горе движима вещ от ответника в полза на ищеца.

ОСЪЖДА „Екотрансгаз“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. Д., ул. „***“ № **, вх. *, ап. *, представлявано от управителите К. А. и П. Д., да заплати на „МТ ТРАНС БГ“ ЕООД, ЕИК *****, с адрес: с. Щ., обл. Р., ул. „***“ № **, представлявано от управителя М. И. Й., сумата от 4 200 лв. /четири хиляди

и двеста лева/, представляваща парична равностойност на офис-контейнер с метална конструкция с размери 300/600/240 см.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „МТ Транс БГ“ ЕООД, ЕИК *****, с адрес: с. Щ., обл. Р., ул. „***“ № **, представлявано от управителя М. И. Й., срещу „Екотрансгаз“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. Д., ул. „***“ № **, вх. *, ап. *, представлявано от управителите К. А. и П. Д., иск за заплащане на сумата от 1 250 лв. /частичен иск от 3 000 лв./ в полза на ищеца, представляваща обезщетение за лишаване от ползването на посочената погоре вещ за периода от 15.05.2020 г. до 01.09.2021 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Добричкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____